

- И ширков, А. 1910. България – географски бележник. С.
- Калоянов, Т. 1995. Желан брой деса според етническата принадлежност на населението. – Статистика, 1, с. 12-21.
- Качев, Й. 2001. Външната миграция на населението на България. С., 231 с.
- Карастоянов, Ст. 1999. Рамковата конвенция за защита на националните мащинства и България. – Обучението по география, 3.
- Керимов, К. 2002. Европеизация или циганизация на България. Balkans'21, 1. http://www.balkans21.org/2002_1/euro1.html
- Козлов, В. 1967. О понятии этнической общности. – Советская этнография, 2, с.100-119.
- Козлов, В. 1971. Этнос и територия. – Советская этнография, 6, с. 91-102.
- Кушнер, П. 1951. Этнические территории и этнические границы. – В: Сб. Труд института этнографии, т. 15, М.
- Марушакова, Е. 1991. Циганите в България и тяхната религия. – В: Сб. Аспекты на етнокультурната ситуация в България, С., с.117-123.
- Марушакова, Е. 1992а. Етническа характеристика на циганите в България. – Българска етнография, 4, с. 12-22.
- Марушакова, Е. 1992б. Циганската група и развитието на циганския етнос. – В: Сб. Аспекты на етнокультурната ситуация в България, С., с. 140-149.
- Марушакова, Е. 1992в. Циганските групи в България и тяхното етническо самосъзнание. – Българска етнография, 1, с.42-56.
- Марушакова, Е. В. Попов. 1993. Циганите в България. С., Клуб 90, 239 с.
- Марушакова, Е. В. Попов. 1994. Студии романи. I, С., Клуб 90.
- Милетич, А. 1902. Старото българско население в Североизточна България. С., 222 с.
- Минков, И. 2001. Съвременната българска нация и интегрираните в нея етнически общности. – Списание на БАН, 3, с. 13-22.
- Минчев, В. и др. 2004. Българската емиграция в началото на ХХI век: оценка на нагласите и профила на потенциалните емигранти. – Икономическа мисъл, 5, с. 3-30.
- Мичев, Н. 1993. Демографско райониране и схема на демографските райони в България. – Население, 2, с. 18-31.
- Мишаеков, Д. 1920. Населението на България. С.
- Маденов, Ч. 2008. Географски анализ на демографската криза в България възникване, тенденции и перспективи, С., 2008 г., Хабилитационен труд за получаване на научното звания „Старши научен съструдник“ – първа степен на научната специалност шифър 01.08.08. „География на населението и селищата“
- Нинов, З. 1999. Етносите в България. – Обучението по география, С., 2.
- Пампоро, А. 2006. Ромското всекидневие в България. IMIR, С., ISBN-10: 954-8872-63-3, 394 с.
- Пампоро, А. 2007. Броят на ромското население в България като проблем при изграждането на адекватна социална политика. – В: Сб. Интеграция на ромите в българското общество. Институт по социология, БАН, С.
- Пампоро, А. 2007. Социални дистанции и етнически стереотипи за малцинствата в България. Институт „Отворено общество“, С. 139 с. http://ethnos.bg/data/file/Documents/Researches/July_2009_SocialDistancesReport.pdf
- Пампоро, А., И. Иорданов и др. 2008. Ромите в България. С., Институт „Отворено общество“, ISBN 978-954-9828-61-0, 93 с.
- Попов, К. 1916. Столанска България. – Сборник на БАН, кн.VIII, клон историко-филологичен и философско-обществен, С.
- Попов, В. 1991. Циганите в България и тяхното етническо самосъзнание. – В: Сб. Аспекты на етнокультурната ситуация в България, С., с. 123-128.
- Попов, В. 1993. Българи и цигани (междуетнически отношения). – В: Сб. Етническата картина в България (Проучвания през 1992 г.). С.
- Попов, В. 1994. Преферираното етническо самосъзнание при циганите в България. – В: Сб. Аспекты на етнокультурната ситуация в България, С., с. 151-175.
- Преса, Р. 2007. Демографията – обект на научни изследвания и образователна дисциплина. – Икономическа мисъл, 1, с.99-103.
- Проганов, В. 1995. Етническите и религиозни конфликти в Югоизточна Европа. – Военен журнал, 4, с.33-51.
- Романски, А.н. Рабоиников. 1918. Народностен характер на Добруджа. – В: Сб. Добруджа. С.
- Сажин, В. 1989. Математические методы в советской этнической географии. – Советская этнография, 1, с.122-127.
- Сарофов, М. 1903. Населението в Княжество България при трите първи пребоявания.
- Периодично списание на българското книжовно дружество, 3, с. 201-246.
- Сарофов, М. 1918. Народностен характер на Добруджа. – В: Сб. Добруджа, С.